

MINISTER AKTYWÓW PAŃSTWOWYCH

Warszawa, 18 maja 2022 r.

IK: 710769

Pan Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący
Senackiej Komisji Ustawodawczej

Szanowny Panie Przewodniczący,

poniżej udzielam pisemnych odpowiedzi na pytania, które zostały sformułowane podczas wspólnych obrad Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności w dniu 26 kwietnia 2022 r., związanych z projektem ustawy o zmianie ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym w kontekście konsolidacji spółek polskiego sektora paliwowo-gazowego.

Pytania o szczegóły umów negocjowanych przez konsolidujące się Spółki w zakresie właściwego prawa i właściwości sądu przewidzianego w tych umowach na wypadek konieczności rozstrzygnięcia ewentualnych sporów.

Treść i szczegóły umów związanych z konsolidacją stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i Skarb Państwa jako akcjonariusz PKN Orlen S.A. i Grupy Lotos S.A. nie ma dostępu do tych umów, gdyż naruszałoby to zasady równego traktowania akcjonariuszy w szczególności, że obydwie Spółki są spółkami publicznymi. Ponadto udostępnienie tych umów byłoby naruszeniem zobowiązań kontraktowych, jakie strony w tego typu transakcjach zwyczajowo na siebie nakładają. Pomimo, że Skarb Państwa nie ma informacji na temat konkretnych postanowień umownych wynegocjowanych przez strony, ma wiedzę na temat tego, że powszechną praktyką przyjętą w tego typu umowach – gdzie stronami są podmioty z dwóch różnych państw – stosuje się postanowienia o możliwości rozstrzygnięcia sporów przez międzynarodowe sądy arbitrażowe.

Odnosząc się do kwestii dostępu do przedmiotowych umów należy przede wszystkim wyjaśnić rolę Skarbu Państwa w procesie konsolidacji. Otóż wiodącą rolę w tym procesie ma PKN Orlen S.A., który jest wnioskodawcą do Komisji Europejskiej jako właściwego organu antymonopolowego w zakresie połączenia PKN Orlen S.A. z Grupą Lotos S.A. Tym samym to Zarząd PKN Orlen S.A., we współpracy z Zarządem Grupy Lotos S.A., prowadzi tą konsolidację i negocjacje z partnerami biznesowymi. Natomiast Skarb Państwa i Ministerstwo Aktywów Państwowych podejmują decyzje w zakresie

przewidzianym przepisami prawa, a te nie dają możliwości dostępu wybranym akcjonariuszom do dokumentów stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Pytanie o warunki konsolidacyjne z obszaru energetycznego w innych państwach Unii Europejskiej jakie Komisja Europejska stawiała konsolidującym się przedsiębiorcom.

Praktyka pokazuje, że Komisja Europejska działając jako organ antymonopolowy, stosowała decyzje zobowiązujące łączących się przedsiębiorców do zbywania części aktywów zarówno w okresie przed wydaniem warunkowej decyzji dotyczącej tzw. koncentracji (konsolidacji / połączenia) PKN Orlen S.A. i Grupy Lotos S.A., jak również w okresie po wydaniu tej decyzji. Takie decyzje mają charakter antymonopolowy. Ich realizacja przez przedsiębiorców ma na celu zapobieżenie potencjalnym negatywnym skutkom ich konsolidacji dla konkurencji na poszczególnych rynkach na których działają.

Jako przykład takich decyzji Komisji Europejskiej w odniesieniu do podmiotów działających na szeroko rozumianym rynku energetycznym można wskazać:

- (2008) zobowiązanie Galp m.in. do sprzedaży terminalu morskiego LPG, magazynów paliw płynnych i LPG oraz mieszalni smarów; zbycia udziałów w portach lotniczych oraz innych aktywów w zakresie tej działalności – w przypadku koncentracji Galp Energia z ExxonMobil Iberia;
- (2008) zobowiązanie StatoilHydro do sprzedaży całej sieci „Jet” w Norwegii oraz 158 stacji paliw w Szwecji – w przypadku koncentracji StatoilHydro z ConocoPhillips;
- (2016) zobowiązanie m.in. do sprzedaży 205 stacji paliw oraz segmentu działalności Shella w zakresie paliw komercyjnych i działalności związanej z paliwem lotniczym, a także udostępnienia trzech terminali naftowych dla stron trzecich – w przypadku koncentracji Statoil Fuel and Retail z Dansk Fuels;
- (2020) zobowiązania E.ON m.in. do zbycia działalności E.ON w zakresie dostaw detalicznych energii elektrycznej dla nieregulowanych klientów na Węgrzech, w tym wszystkich aktywów i pracowników, a także sprzedaży całej działalności Innogy w zakresie dostaw detalicznych energii elektrycznej i gazu w Czechach, w tym wszystkich aktywów i personelu – w przypadku koncentracji E.ON z Innogy.

Antymonopolowe decyzje Komisji Europejskiej powodujące zbycie aktywów konsolidowanych (łączących się) podmiotów można zaobserwować także w branżach innych niż branża energetyczna i branża *oil&gas*.

Pytanie o odsetek rosyjskiej ropy w przerobie rafinerii PKN Orlen S.A. i Grupy Lotos S.A., w tym zagranicznych rafinerii PKN Orlen S.A., w ostatnich 10 latach (pytanie o to który z tych dwóch podmiotów odchodził szybciej od rosyjskiej ropy).

W przypadku PKN Orlen S.A. w 2013 r. 98% surowca przerabianego w rafinerii w Płocku stanowiła rosyjska ropa REBCO, podczas, gdy w 2022 r. przed agresją zbrojną Rosji na Ukrainę, PKN Orlen S.A. przerabiał ponad 50% ropy innej niż rosyjska. Istotnym jest, że w dniu wybuchu wojny PKN Orlen S.A. zaprzestał kupowania morskich ładunków rosyjskiej ropy i zamówił 30 tankowców z ropą z alternatywnych kierunków. Tym samym dziś tylko około 30% ropy naftowej w portfelu całego koncernu to surowiec pochodzący z Rosji. Pozostała część przerabianej ropy pochodzi m.in. z Arabii Saudyjskiej,

USA, Afryki Zachodniej, a także z Norwegii. W przypadku Grupy Lotos S.A. należy podkreślić, że rafineria gdańska uzyska dużo większy potencjał dywersyfikacji dostaw z kierunków nierosyjskich po połączeniu z PKN Orlen S.A. Długoterminowa umowa na dostawy saudyjskiej ropy naftowej do spółek z Grupy Kapitałowej ORLEN (w tym do rafinerii Grupy Lotos S.A. łączonej z PKN Orlen S.A.) zapewni w przypadku tego połączenia dostawy ropy naftowej od Saudi Aramco nawet ponad 120 mln baryłek rocznie. W takim scenariuszu dostawy te mogą odpowiadać na zdecydowaną większość zapotrzebowania krajowego na ropę naftową.

Pytanie o informacje na temat finansowania przez Grupę Lotos S.A. przedsięwzięć związanych z Platformą Obywatelską, a także pełny wykaz wszystkich środków przekazanych przez PKN Orlen S.A. i Grupę Lotos S.A. na Polską Fundację Narodową, fundacje Orłenu lub Lotosu oraz informacje o sposobie rozliczenia tych pieniędzy i nadzór wydatkowania tych środków – dla okresu od 2007r. do marca 2022.

Ministerstwo Aktywów Państwowych zwróciło się do przedmiotowych Spółek o stosowne informacje. PKN Orlen S.A. wyjaśnił, że jako spółka publiczna, notowana na giełdzie, może przekazywać informacje na zewnątrz wyłącznie w trybie określonym przepisami o spółkach publicznych (raporty bieżące i okresowe). Grupa Lotos S.A. przekazała, że nie udostępnia szczegółowych informacji zawierających pełny wykaz środków przekazywanych przez LOTOS na Polską Fundację Narodową oraz Fundację LOTOS. Wskazała jednak, że informacje o otrzymanych przychodach i dysponowanych środkach na działalność statutową Polskiej Fundacji Narodowej oraz Fundacji LOTOS są publicznie dostępne. Ponadto uprzejmie wyjaśniam, że emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym są obowiązani zapewnić posiadaczom papierów tego samego rodzaju, w takich samych okolicznościach, jednakowe traktowanie. Wobec powyższego Minister Aktywów Państwowych, reprezentujący akcjonariusza Skarb Państwa, nie dysponuje dodatkowymi informacjami oprócz tych, które zostały przekazane przez Zarządy Spółek do publicznej wiadomości, w tym także dotyczących środków przekazanych przez PKN Orlen S.A. i Grupę Lotos S.A. na Polską Fundację Narodową oraz fundacje przedmiotowych Spółek.

Pytanie o dostęp Prezesa PKN Orlen S.A. – Pana Daniela Obajtka do dokumentów zastrzeżonych, poufnych, tajnych i ściśle tajnych.

Uprzejmie informuję, że zgodnie z przepisami ustawy o ochronie informacji niejawnych Minister Aktywów Państwowych nie posiada uprawnień do występowania do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z wnioskiem o przeprowadzenie rozszerzonego postępowania sprawdzającego wobec członków organów zarządzających spółek, w których Skarb Państwa posiada akcje lub udziały. Przywołana ustawa reguluje także kwestię postępowań sprawdzających względem przedsiębiorców i kierowników przedsiębiorców, w tym Prezesów spółek. Warunkiem dostępu przedsiębiorcy do informacji niejawnych w związku z wykonywaniem umów albo zadań wynikających z przepisów prawa jest zdolność do ochrony informacji niejawnych, zaś dokumentem potwierdzającym zdolność do ochrony informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej jest świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego wydawane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Służbę Kontrwywiadu Wojskowego po przeprowadzeniu postępowania bezpieczeństwa przemysłowego. Uprawnienie

wnioskowania o wszczęcie takiego postępowania przysługuje przedsiębiorcy (spółce). Postępowanie bezpieczeństwa przemysłowego obejmuje natomiast nie tylko przedsiębiorcę, lecz również kierownika przedsiębiorcy oraz pozostałe osoby wskazane w kwestionariuszu, które powinny mieć dostęp do informacji niejawnych.

Z poważaniem

Z upoważnienia Ministra Aktywów Państwowych

Maciej Małecki

sekretarz stanu

dokument podpisany elektronicznie

710769.2293793.1869500